

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Król-Szymielewicz

Ławnicy: B. D., E. Z.

Protokolant: Magdalena Świtalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 stycznia 2018 r. we W.

sprawy z powództwa K. D.

przeciwko

1. Kolegium (...) Służb (...) we W.

2. Zespołowi Szkół (...) we W.

o odszkodowanie w związku z odwołaniem ze stanowiska

I. oddała powództwo wobec Zespołu Szkół (...) we W.;

II. umarza postępowanie wobec Kolegium (...) Służb (...) we W.;

III. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej Zespołu Szkół (...) we W. kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. zalicza koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Powódka K. D. pozwem wniesionym w dniu 22 lipca 2015 r. (data stempla pocztowego na kopercie k. 29), sprecyzowanym następnie pismem procesowym z dnia 22 sierpnia 2017r. (k.198) domagała się zasądzenia od strony pozwanej na jej rzecz kwoty 18.240,00 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem odwołanie ze stanowiska dyrektora Kolegium (...) Służb (...) we W. oraz zasądzenia kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu roszczeń powódka wskazała, że przedmiotem niniejszego pozwu jest żądanie dokonania oceny przez Sąd prawidłowości i legalności uchwały Zarządu Województwa (...) z dnia 30 czerwca 2015 r., nr 823/V/15 ogłoszonej dnia 13 lipca 2015 r., w sprawie odwołania powódki ze stanowiska dyrektora Kolegium (...) Służb (...) we W. bez wypowiedzenia i wobec stwierdzenia naruszenia prawa, zasądzenie na jej rzecz odszkodowania.

Powódka wyjaśniła, że dnia 8 września 2006 r., w związku z utworzeniem Kolegium (...) Służb (...) powierzono jej przygotowanie i przeprowadzenie czynności organizacyjnych i rekrutacyjnych do Kolegium, a następnie przeniesiono ją na stanowisko nauczyciela. Dnia 29 września 2006r. powierzono jej pełnienie obowiązków dyrektora tego Kolegium, by po rozstrzygnięciu konkursu na to stanowisko dnia 25 stycznia 2007 r. powierzyć powódce stanowisko dyrektora na okres pięciu lat do dnia 30 września 2011 r. Podała, że następną uchwałą z dnia 2 sierpnia 2011 r. powierzono jej

to stanowisko na okres kolejnych pięciu lat do dnia 30 września 2016 r. Dnia 30 czerwca 2015 r. została odwołana ze stanowiska. Powódka zarzuciła, że uchwała z dnia 30 czerwca 2015 r. nr 823/V/15 nie została w żaden sposób uzasadniona. Zwróciła uwagę, że przepisem prawa materialnego o podstawowym znaczeniu dla niniejszej sprawy jest § 27 rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 24 marca 2015 r. w sprawie kolegiów pracowników służb społecznych, który wyraźnie stanowisko, że „D. kolegium publicznego odwołuje organ prowadzący, w porozumieniu z ministrem do spraw zabezpieczenia społecznego, w następujących przypadkach:

- 1) Złożenia przez dyrektora rezygnacji, za wypowiedzeniem;
- 2) Ustalenia negatywnej oceny pracy lub negatywnej oceny wykonywania zadań, dokonywanej w ramach sprawowanego nadzoru pedagogicznego;
- 3) Złożenia przez organ sprawujący nadzór pedagogiczny wniosku o odwołanie dyrektora, który uchyla się od usuwania stwierdzonych przez organ nadzoru uchybień”.

Powódka wskazała, że żadna z tych okoliczności nie wystąpiła. Zdaniem powódki, odwołanie narusza w sposób oczywisty przytoczony przepis prawa – jest sprzeczne i wadliwe. Co więcej, brak uzasadnienia jest uzasadnieniem odwołania - co czyni niemożliwym ustosunkowanie się merytoryczne do jego treści i jego kontrolę. Dalej podała, że Zarząd Województwa w opisywanej uchwale powołał się na art. 38 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 7 września 1990 r. o systemie oświaty, tymczasem wobec szczegółowego uregulowania dotyczącego kolegiów pracowników służb społecznych, podstawa prawna powołana przez Zarząd Województwa jest wadliwa. Powódka wskazała, że art. 38 ust. 2 pkt 2 u.s.o. zezwala na odwołanie z funkcji dyrektora szkoły w czasie roku szkolnego bez wypowiedzenia, obwarowując to zdarzenie przesłanką formalnoprawną w postaci konieczności zasięgnięcia opinii kuratora oświaty, a także przesłanką materialnoprawną, określoną jako „przypadek szczególnie uzasadniony”. Podniosła, że w przedmiotowej sprawie nie zaszedł żaden przypadek szczególnie uzasadniony. Brak jest bowiem jakichkolwiek zastrzeżeń do sposobu pracy oraz do sposobu pełnienia przez nią funkcji dyrektora. Co więcej, organ Województwa (...) nie wskazał na negatywną ocenę działalności dyrektora w żadnym zakresie (pozew k. 2 – 8).

W odpowiedzi na pozew (k.39-43) strona pozwana Kolegium (...) Służb (...) we W., wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Zdaniem strony pozwanej, stanowisko powódki wyrażone w pozwie oraz przedstawiona przez nią interpretacja przepisów prawnych mających w niniejszej sprawie zastosowanie, jest błędna. Strona pozwana zwróciła uwagę, że w obecnym stanie prawnym do kolegiów pracowników służb społecznych w zakresie nieuregulowanym odmiennie w aktach szczególnych, stosuje się przepisy dotyczące szkół, a więc przepisy o systemie oświaty, co wynika wprost z treści przepisu art. 9f ust. 6 ustawy o systemie oświaty. Tym samym, właściwym było zastosowanie przepisu art. 38 ust. 1 pkt 3 ustawy o systemie oświaty. C.. przepis przyznaje delegację organowi prowadzącemu do odwołania dyrektora w czasie roku szkolnego bez wypowiedzenia w przypadkach szczególnie uzasadnionych, po zasięgnięciu kuratora oświaty. Strona pozwana wskazała, że aktualne orzecznictwo oraz piśmiennictwo pozwalają na przyjęcie, iż likwidacja szkoły/placówki bądź jej przekształcenie, które prowadzi do utraty samodzielności organizacyjnej jest przypadkiem szczególnie uzasadnionym, o jakim mowa w art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie oświaty. Skoro bowiem jednostka organizacyjna traci swój byt prawny, to tym samym likwidacji ulega stanowisko dyrektora tej jednostki, z dniem zakończenia funkcjonowania jednostki. Strona pozwana wskazała, że nieprawdziwy jest zarzut powódki, iż uchwała odwołująca ją ze stanowiska dyrektora Kolegium, nie została w żaden sposób uzasadniona. Uzasadnieniem powyższego, jest likwidacja Kolegium (...) Służb (...) we W., poprzez jego włączenie do Zespołu Szkół (...) we W., a tym samym utrata jego samodzielności organizacyjnej i w konsekwencji likwidacja stanowiska dyrektora Kolegium.

Strona pozwana podniosła, że została spełniona przez organ prowadzący także ostatnia z przesłanek formalnych, o których mowa w art. 38 ust. 1 pkt 2 cyt. ustawy o systemie oświaty. W dniu 24 kwietnia 2015 r. Marszałek Województwa (...) wystąpił do (...) Kuratora Oświaty o wydanie opinii w sprawie zamiaru odwołania powódki ze stanowiska dyrektora Kolegium bez wypowiedzenia, w trakcie roku szkolnego. W odpowiedzi z dnia 6 maja 2015 r. (...) Kurator

Oświaty wskazał, że brak jest podstaw do stosowania wobec dyrektora przepisów art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie oświaty.

Zdaniem strony pozwanej, niezasadnym jest również oparcie roszczenia powódki w zakresie żądania odszkodowania – na odpowiednim stosowaniu przepisów art. 45 § i art. 47¹k.p.

Z uwagi na fakt włączenia Kolegium (...) Służb (...) we W. w skład Zespołu Szkół (...) we W. uchwałą Sejmiku Województwa (...) z dnia 26.02.2015r. Nr VII/53/15, Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 02.02.2016r. (k.161), na podstawie art. 194 §1 k.p.c. wezwał do udziału w sprawie w charakterze strony pozwanej Zespół Szkół (...) we W..

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2016 r. (k.164), Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 177 § 1 pkt 3 k.p.c., postanowił zawiesić postępowanie w sprawie do czasu zakończenia postępowania administracyjno-sądowego wywołanego skargą powódki na uchwałę Zarządu Województwa (...) z dnia 30.06.2015r. nr 823/V/15 w przedmiocie odwołania powódki ze stanowiska dyrektora Kolegium (...) Służb (...) we W..

Postanowieniem z dnia 7 września 2017 r. (k. 203) Sąd podjął zawieszony postępowanie w sprawie z uwagi na prawomocne rozpoznanie w/w skargi powódki wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14.06.2017r. sygn. akt II OSK 1756/16 (wyrok NSA - k.216a).

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Zespół Szkół (...) we W. jest jednostką budżetową Samorządu Województwa (...) (vide §3 ust.3 Statutu – k.95).

Do dnia 30 września 2015 r., Zespół Szkół (...) we W. tworzyły:

- Szkoła Policealna Służb (...) i Medycznych,
- Szkoła Policealna Służb (...) i Medycznych dla Dorosłych.

Obie w/w Szkoły Policealne Służb (...) i Medycznych kształcą m.in. w zawodzie: terapeutę zajęciowego, opiekunki dziecięcej, opiekuna w domu pomocy społecznej, asystenta osoby niepełnosprawnej, opiekuna medycznego.

W dniu 8 marca 2004 r., powódka K. D. została zatrudniona na podstawie mianowania (jako nauczyciel mianowany) w ówczesnej Szkole Policealnej (...) Służb (...) we W., na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze godzin, na stanowisku nauczyciela.

Jednocześnie uchwałą nr 1047/II/04 Zarządu Województwa (...) z dnia 8 marca 2004 r. powierzono powódce stanowisko dyrektora Szkoły Policealnej (...) Służb (...) we W., na okres pięciu lat szkolnych, tj. od dnia 8 marca 2004 r. do dnia 31 sierpnia 2008 r.

Uchwałą nr 3494/II/06 Zarządu Województwa (...) z dnia 21 marca 2006 r. powierzono powódce stanowisko dyrektora Szkoły Policealnej (...) Służb (...) we W., która począwszy od dnia 1 września 2005 r. przyjęła nazwę: Szkoła Policealna (...) z siedzibą we W., na okres pięciu lat szkolnych, tj. od dnia 8 marca 2004 r. do dnia 31 sierpnia 2008 r.

W dniu 25 maja 2006 r. Sejmik Województwa (...) podjął uchwałę w sprawie utworzenia, z dniem 1 października 2006 r., Kolegium (...) Służb (...) we W..

Kolegium (...) Służb (...) we W. kształciło w zawodzie pracownika socjalnego, w trzyletnim okresie kształcenia w formie stacjonarnej i zaocznej (statut Kolegium – k.112-127).

Organem założycielskim i prowadzącym Kolegium był Samorząd Województwa (...).

W piśmie z dnia 8 września 2006 r. D. Wydziału (...) w Urzędzie Marszałkowskim Województwa (...) zwrócił się z prośbą do powódki, aby w związku z utworzeniem Kolegium (...) Służb (...) podjęła czynności przygotowania i przeprowadzenia, wraz z pracownikami szkoły, spraw organizacyjnych i rekrutacyjnych do Kolegium.

Z dniem 01.10.2006r. powódka została przeniesiona ze stanowiska nauczyciela w Szkole Policealnej Służb (...) we W. do pracy w Kolegium (...) Służb (...) z siedzibą we W..

Uchwałą nr 108/III/07 Zarządu Województwa (...) z dnia 25 stycznia 2007 r. powierzono powódce stanowisko dyrektora Kolegium (...) Służb (...) z siedzibą we W., na okres pięciu lat szkolnych, tj. do dnia 30 września 2011 r.

Następnie na podstawie uchwały Nr 1060/IV/11 Zarządu Województwa (...) z dnia 2 sierpnia 2011 r., powódce powierzono stanowisko dyrektora Kolegium (...) Służb (...) we W., na okres pięciu lat szkolnych, tj. od dnia 1 października 2011 r. do dnia 30 września 2016 r.

Aktem nadania stopnia awansu zawodowego nauczyciela, w dniu 27 grudnia 2011 r. powódce nadano stopień nauczyciela dyplomowanego.

Dowód : - Statut Zespołu Szkół (...) we W. , k. 94 – 111,

- statut Kolegium (...) Służb (...) we W. , k. 112 – 127,

- dokumentacja zawarta w aktach osobowych powódki oraz na k. 9 – 22, 24 – 27,

- zeznania świadka D. B., k. 161,

- zeznania świadka M. M edyk, k. 161,

- zeznania świadka J. B., k. 218 ;

- przesłuchanie powódki, k. 219.

W lutym 2015r., z projektu uchwały Sejmiku Województwa (...), zamieszczonego na stronie internetowej, pracownicy Kolegium (...) Służb (...) we W. dowiedzieli się o planowanym włączeniu Kolegium do Zespołu Szkół (...) we W..

W uzasadnieniu do projektu uchwały pracownicy przeczytali, że istnieje konieczność dostosowania szkół i placówek prowadzonych przez Samorząd Województwa (...) do rzeczywistych potrzeb mieszkańców regionu. Poza tym, oferta edukacyjna proponowana przez Kolegium spotyka się z coraz mniejszym zainteresowaniem mieszkańców regionu, odnotowuje się stały spadek liczby słuchaczy (na dzień 30 września 2013 r. było ich 99, natomiast na dzień 30 września 2014 r. już tylko 73).

Poza tym, w uzasadnieniu projektu uchwały o włączeniu wskazano, że zmiana organizacyjna przyczyni się do podniesienia jakości kształcenia i optymalnego wykorzystania bazy dydaktycznej.

Dowód: - uzasadnieniu do projektu uchwały o włączeniu Kolegium do Zespołu Szkół (...) we W. , k. 48 ,

- zeznania świadka D. B., k. 161,

- zeznania świadka J. W. (1), k. 162,

- zeznania świadka A. Ż., k. 162 ,

- zeznania świadka J. B., k. 218,

- przesłuchanie powódki, k. 219 .

D. Zespołu Szkół (...) we W., przed włączeniem Kolegium (...) Służb (...) do tego Zespołu, była J. B.. Kadencja dyrektora J. B. kończyła się z dniem 31 sierpnia 2015r. Dlatego też zaplanowano przeprowadzenie konkursu na stanowisko nowego dyrektora Zespołu Szkół (...) we W..

Na etapie prac związanych z reorganizacją Kolegium, Wicedyrektor Wydziału (...) w Urzędzie Marszałkowskim Województwa (...) - M. M. (2) - planowała, aby po włączeniu Kolegium do Zespołu Szkół (...) z dniem 01.10.2015r., utworzono dwa stanowiska wicedyrektorów w Zespole Szkół, przy czym jeden wicedyrektor byłby dedykowany do zajmowania się sprawami Kolegium. Jednocześnie M. M. (2) prowadziła rozmowy z J. D. Wydziału (...) w Urzędzie Marszałkowskim Województwa (...), że stanowisko jednego z wicedyrektorów zajmie osoba, która przegra w konkursie na dyrektora Zespołu Szkół (...).

O tych planach wiedziała również powódka.

Jednakże ani powódka ani dotychczasowa dyrektor Zespołu, J. B., nigdy nie zapewniły się wzajemnie, że kiedy któraś z nich wygra konkurs na stanowisko dyrektora Zespołu Szkół, to wybierze sobie na wicedyrektora osobę, która przegrała ten konkurs.

W dniu 24.06.2015r. odbył się konkurs na stanowisko dyrektora Zespołu Szkół (...) we W.. W konkursie wzięła udział powódka K. D. i dotychczasowa dyrektor Zespołu, J. B.. Konkurs wygrała J. B..

J. B. nie miała zaufania do powódki, uważała, że powódka jest osobą konfliktową, dlatego na stanowisko wicedyrektora wybrała nauczyciela A. B., z którą pracowała od 2004 r.

Jednakże pismem z dnia 7 lipca 2015 r., (najpewniej pismo zostało błędnie datowane – 7 lipca 2014 r., albowiem odpowiedź na nie nadeszła jeszcze w tym samym miesiącu) J. B. zwróciła się do D. Wydziału (...) w Urzędzie Marszałkowskim Województwa (...) z prośbą o utworzenie stanowiska drugiego wicedyrektora w Zespole Szkół (...) we W..

W treści pisma D. J. B. wskazała, że utworzenie powyższego stanowiska jest podyktowane wzrostem obowiązków dyrektora i wicedyrektora związanych z rozwojem Zespołu Szkół (...) we W., w skład którego wejdzie z dniem 1 października 2015 r. Kolegium (...) Służb (...) we W., na podstawie uchwały Nr VII/53/15 Sejmiku Województwa (...) z dnia 26 lutego 2015 r.

W odpowiedzi, pismem z dnia 29 lipca 2015 r. D. Departamentu Spraw (...), W. G. poinformowała, iż Departament Spraw (...) Wydział (...), nie uznaje zasadności utworzenia drugiego stanowiska wicedyrektora w Zespole Szkół (...) we W..

Dowód: - pismo z dnia 7 lipca 2015 r., k. 226 ,

- pismo z dnia 29 lipca 2015 r., k. 227,

- zeznania świadka M. M. (2), k. 161 ,

- zeznania świadka J. W. (1), k. 162

- zeznania świadka J. B., k. 218,

- zeznania świadka A. Ż., k. 162,

- przesłuchanie powódki, k. 219.

Na przełomie lutego/marca 2015 r. wicedyrektor Wydziału (...), M. M. (2), nie miała wiedzy, że nabór na I rok w Kolegium, w lipcu i sierpniu 2015r. będzie znikomy. Dlatego po pierwszej rekrutacji, uznano, że niezasadnym jest rozbudowywanie struktury – tylko dla 24 słuchaczy.

Dowód: - zeznania świadka M. M. (2). k. 161,

- zeznania świadka J. W. (1), k. 162.

Pismem z dnia 1 września 2015 r., skierowanym do Zespołu (...) we W., E. S. – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej, wyjaśniła m.in., że działania związane z utworzeniem Zespołu Szkół (...), w skład którego wejdzie Kolegium (...) Służb (...) we W. oraz związane z przeprowadzeniem konkursu na dyrektora Zespołu Szkół (...) zostały podjęte przez organ prowadzący zgodnie z prawem.

Dowód: - pismo z dnia 1 września 2015 r., k. 77 – 79 .

Uchwałą Nr VII/53/15 Sejmiku Województwa (...) z dnia 26 lutego 2015 r., na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa oraz art. 62 ust. 5 w zw. z art. 5c pkt 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, z dniem 1 października 2015 r. włączono Kolegium (...) Służb (...) we W. do Zespołu Szkół (...) we W..

W konsekwencji, na podstawie art. 91 c§1 Karty Nauczyciela w zw. z art. 23¹ k.p. nastąpiło przejście dotychczasowego zakładu pracy na nowego pracodawcę, tj. na Zespół Szkół (...) we W..

Kolegium zostało wcielone w skład innej struktury organizacyjnej i z dniem 01.10.2015r. utraciło samodzielność prawną i organizacyjną.

Uchwała o włączeniu, z dnia 26 lutego 2015 r., została zakwestionowana przez związki zawodowe (...). Ostatecznie okazało się, że związkom zawodowym nie przysługuje legitymacja do zaskarżenia ww. uchwały.

Dowód: - uchwała Nr VII/53/15 Sejmiku Województwa (...) z dnia 26 lutego 2015 r., k. 47 ,

- zeznania świadka D. B., k. 161,

- zeznania świadka M. M. (2), k. 161 ,

- przesłuchanie powódki, k. 219 .

Pismem z dnia 24 kwietnia 2015 r. C. P. Marszałek Województwa (...), zwrócił się do B. P. Kuratora Oświaty, z prośbą o opinię w sprawie zamiaru odwołania powódki ze stanowiska dyrektora Kolegium (...) Służb (...) we W..

W odpowiedzi na to pismo, (...) Wicekurator (...) D. L. poinformowała, iż brak jest podstaw do zastosowania w tej sytuacji przepisów art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty.

W dalszej części pisma organ nadzoru pedagogicznego zwrócił uwagę, że mając na uwadze fakt funkcjonowania Kolegium do dnia 30 września 2015 r., w kontekście obowiązku stosowania trybu art. 38 ust. 1 pkt 2 o systemie oświaty, w przypadkach wymagających podjęcia natychmiastowych czynności zaradczych, ewentualne odwołanie powódki z funkcji dyrektora Kolegium w najbliższym czasie – w celu wypełnienia warunku, o którym mowa wyżej, mogłoby spowodować destabilizację funkcjonowania Kolegium, bowiem nie byłoby osoby wypełniającej kompetencje określone w rozporządzeniu w sprawie kolegiów pracowników służb społecznych, z drugiej zaś strony, sprawowanie funkcji przez powódkę do dnia 30 września 2015 r. stałoby – w ocenie organu opiniującego – w sprzeczności z założeniem ustawodawcy, dookreślonym w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 lutego 2002 r., sygn. akt II SA 3053/01.

Dowód: - pismo z dnia 24 kwietnia 2015r., k. 49 ,

- pismo z Kuratorium (...) we W., k. 50 – 52 .

Uchwałą nr 823/V/15 z dnia 30 czerwca 2015 r. Zarząd Województwa (...) odwołał powódkę ze stanowiska dyrektora Kolegium (...) Służb (...) we W., w trybie natychmiastowym z dniem 30 września 2015 r.

W uzasadnieniu do tej uchwały Zarządu Województwa (...) wskazano, że zgodnie z treścią art. 62 ust. 2 ustawy o systemie oświaty, dyrektor zespołu jest dyrektorem szkoły lub placówki. D. Kolegium (...) Służb (...) we W. jest Pani K. D., której Zarząd Województwa (...) powierzył stanowisko dyrektora kolegium do dnia 30 września 2016 r. W związku z włączeniem Kolegium (...) Służb (...) we W. do Zespołu Szkół (...) we W., należało odwołać K. D. ze stanowiska dyrektora ww. Kolegium.

Po odwołaniu ze stanowiska dyrektora Kolegium i niepowierzeniu jej stanowiska wicedyrektora Zespołu Szkół (...) we W., powódka poczuła się bardzo urażona.

Marszałek Województwa (...) poinformował powódkę o odwołaniu jej ze stanowiska dyrektora Kolegium i doręczył jej uchwałę o odwołaniu w dniu 15.07.2015r.

Dowód: - uchwała o odwołaniu powódki: k.27 ,

- uzasadnienie do uchwały Zarządu Województwa (...), k. 46 ,

- pismo Marszałka Województwa (...) z 30.06.2015 r . z adnotacją i podpisem powódki „Otrzymałam 15 lipca 2015r.”
– w aktach osobowych powódki -k.91 części B;

- zeznania świadka D. B., k. 161,

- zeznania świadka A. Ż., k. 162,

- przesłuchanie powódki, k. 219 .

Powódka złożyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we W. na uchwałę Zarządu Województwa (...) z dnia 30 czerwca 2015 r. nr 823/V/15 w przedmiocie odwołania jej ze stanowiska D. Kolegium (...) Służb (...) we W..

Sprawa została zarejestrowana w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym we W. pod sygn. akt III SA/Wr 1099/15.

Wyrokiem z dnia 15 kwietnia 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały.

W dniu 13 czerwca 2016 r. Samorząd Województwa (...) za pośrednictwem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego złożył skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Wyrokiem z dnia 14 czerwca 2017 r., sygn.. akt II OSK 1756/16, Naczelny Sąd Administracyjny uchylił zaskarżony wyrok Sądu I-wszej instancji i oddalił skargę.

W treści uzasadnienia NSA wskazał m.in., że: nie było prawidłowe stanowisko sądu I instancji, iż kwestia odwołania dyrektora kolegium pracowników służb społecznych została w sposób wyczerpujący (całościowo) uregulowana w § 27 rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 4 marca 2005 r. w sprawie kolegiów pracowników służb społecznych (...). Jak już, bowiem wyżej wskazano, przepisy regulujące funkcjonowanie kolegiów pracowników służb społecznych stanowią część większego systemu regulacji prawnych dotyczących oświaty. Brak jest, zatem podstaw do wniosku, aby dyrektor wskazanego typu kolegium mógł w dalszym ciągu piastować to stanowisko, mimo utraty samodzielności prawnej podmiotu, którym kierował. W orzecznictwie sądowym wielokrotnie wyrażony był podgląd, iż likwidacja względnie przekształcenie szkoły, można uznać za przypadek szczególnie uzasadniony, o jakim mowa w art. 38 ust. 1 pkt 2 uprawniającym do odwołania nauczyciela ze stanowiska kierowniczego (...).

Dowód: - wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 15 kwietnia 2016r. wraz z uzasadnieniem, k. 172 – 180,

- wyrok NSA z dnia 14 czerwca 2017 r. wraz z uzasadnieniem, k. 216a i następane.

Zgodnie z § 1 Statutu Zespołu Szkół (...) we W., począwszy od dnia 1 października 2015 roku, Zespół tworzą szkoły o następujących nazwach:

- Szkoła Policealna Służb (...) i Medycznych w Zespole Szkół (...) we W.,

- Szkoła Policealna Służb (...) i Medycznych dla Dorosłych w Zespole Szkół (...) we W.,

- Kolegium (...) Służb (...) w Zespole Szkół (...) we W., zwane dalej Kolegium (zapis wszedł w życie z dniem 1 października 2015 r.).

Zgodnie z § 10 ust. 1 Statutu D. Zespołu w rozumieniu ustawy o systemie oświaty jest dyrektorem każdej szkoły wchodzącej w skład Zespołu.

Dowód: - statut, k. 94 - 112

Po włączeniu Kolegium (...) Służb (...) we W. do Zespołu Szkół (...) we W., pomiędzy powódką a dyrektorem J. B. zaistniał konflikt związany z objęciem stanowiska zastępcy dyrektora Zespołu Szkół.

Powódka miała pretensje, że nie została wybrana na stanowisko wicedyrektora.

Dowód: - zeznania świadka J. B., k. 218 ,

- przesłuchanie powódki, k. 219.

Po odwołaniu ze stanowiska dyrektora Kolegium (...) Służb (...) we W., powódka od dnia 1 października 2015 r. rozpoczęła pracę, jako nauczyciel mianowany w tymże Kolegium.

Następnie oświadczeniem z dnia 3 lipca 2016 r., doręczonym powódce w dniu 25 lipca 2016 r., strona pozwana – Zespół Szkół (...) na podstawie art. 20 ust. 1 pkt.2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela, rozwiązała z powódką umowę o pracę, z zachowaniem skróconego dwumiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 30 września 2016 r. Za pozostałą część okresu wypowiedzenia (1 miesiąc) wypłacono powódce odszkodowanie.

Jako przyczynę rozwiązania umowy o pracę, pracodawca powódki wskazał zmiany organizacyjne, powodujące zmiany planu nauczania uniemożliwiające dalsze zatrudnienie w pełnym wymiarze zajęć. Wskazano, iż zmiany planu nauczania związane są ze zmniejszeniem liczby grup oraz liczby godzin ćwiczeniowych w Kolegium.

Powódka została pouczona o prawie do wniesienia odwołania do Sądu Pracy.

W dniu 1 sierpnia 2016 r. powódka zainicjowała postępowanie sądowe przeciwko stronie pozwanej o odszkodowanie w związku z nieuzasadnionym rozwiązaniem umowy o pracę.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 14 lutego 2017 r., sygn.. akt IV P 468/16 Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zasądził na rzecz powódki od strony pozwanej kwotę 13.405, 20 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 28 października 2016r. do dnia zapłaty, m.in. z tej przyczyny, gdyż pracodawca nie wskazał powódce w wypowiedzeniu umowy o pracę kryteriów doboru powódki jako pracownika do redukcji zatrudnienia.

Bezsporne

W dniu 30 marca 2017 r. Sejmik Województwa (...) podjął uchwałę Nr XXXII/1034/17 w sprawie likwidacji Kolegium (...) Służb (...) we W. z dniem 30 września 2017 r.

W ten sposób Kolegium utraciło byt prawny z dniem 30.09.2017r.

Rada Pedagogiczna Zespołu Szkół (...) we W. nie zdążyła jeszcze wprowadzić formalnych zmian do Statutu Zespołu Szkół.

Dowód: - uchwała NR XXXII/1034/17 Sejmiku Województwa (...) z dnia 30 marca 2017 r., k. 224 ,

- pismo z dnia 24 lipca 2017 r., k. 225 .

Średnie miesięczne wynagrodzenie powódki, z ostatnich 3 miesięcy zatrudnienia liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło 6.080,80 zł brutto.

Dowód: - zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu powódki , k. 53 .

Aktualnie J. B. również jest nauczycielem w Zespole (...) ół P., nazajlnych we W..

Mając na uwadze powyższe ustalenia stan faktycznego, Sąd zważył, co następuje :

Powództwo, jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu w całości w stosunku do strony pozwanej Zespołu Szkół (...) we W. i umorzeniu w stosunku do Kolegium (...) Służb (...) we W..

Po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa, w niniejszym procesie K. D. dochodziła od strony pozwanej zapłaty kwoty 18.240,00 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem odwołanie ze stanowiska dyrektora Kolegium (...) Służb (...) we W..

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w niniejszej sprawie, Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, w tym na dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych powódki, uchwale nr 823/V/15 wraz z uzasadnieniem, uchwale nr VII/53/15 wraz z uzasadnieniem, piśmie Kuratorium (...) we W., zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, karcie oceny pracy powódki, piśmie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 września 2015 r., piśmie Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 października 2015 r., piśmie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 8 lipca 2011 r., piśmie Marszałka Województwa (...) z dnia 17 sierpnia 2015 r., statutach Zespołu Szkół (...) we W. oraz Kolegium (...) Służb (...) we W., wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we W. z dnia 15 kwietnia 2016 r. sygn. akt III SA/Wr 1099/15 wraz z uzasadnieniem, wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 czerwca 2017 r. sygn. akt II OSK 1756/16 wraz z uzasadnieniem, uchwale NR XXXII/1034/17 Sejmiku Województwa (...) z dnia 30 marca 2017 r. w sprawie likwidacji Kolegium (...) Służb (...) we W., piśmie Zastępcy D. Departamentu Spraw (...) z dnia 24 lipca 2017 r. (...), piśmie Pani J. B. z dnia 7 lipca 2014 r. skierowanym do D. Wydziału (...), odpowiedzi D. Departamentu Spraw (...) z dnia 29 lipca 2015 r., uchwale Nr XL/1312/17 Sejmiku Województwa (...) z dnia 26 października 2017 r., statucie Szkoły Policealnej Służb (...) i Medycznych dla Dorosłych we W., uchwale Nr XL/1313/17 Sejmiku Województwa (...) z dnia 26 października 2017 r. oraz statucie Szkoły Policealnej Służb (...) i Medycznych we W., których autentyczności i wiarygodności nie podważyła skutecznie żadna ze stron postępowania, a przy tym nie budziły one również uzasadnionych wątpliwości Sądu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: D. B. (sekretarza Kolegium), A. Ż. (kierownik praktyk w Kolegium), M. M. (2) (Wicedyrektor Wydziału (...) w Urzędzie Marszałkowskim Województwa (...)), J. W. (1) (D. Wydziału (...) w Urzędzie Marszałkowskim Województwa (...)) oraz J. B. (były dyrektor Zespołu Szkół (...)). W ocenie Sądu, zeznania tych świadków były spójne, rzeczowe, wzajemnie się uzupełniały, dlatego należało uznać je w pełni za wiarygodny dowód w sprawie.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd oparł się również na zeznaniach powódki, jednakże Sąd dokonał odmiennej od powódki oceny prawnej przedstawionego przez nią stanu faktycznego sprawy.

Zwłaszcza Sąd miał na uwadze, iż powódka ostatecznie przyznała, że dyrektor J. B. nigdy nie oświadczyła, że wyraża zgodę, aby w razie niekorzystnego dla powódki rozstrzygnięcia konkursu na dyrektora, powódka miała objąć stanowisko wicedyrektora Zespołu Szkół. Powódka wskazała, że sama również nie składała wiążących obietnic w tym zakresie żadnemu pracownikowi, w szczególności J. B..

Na rozprawie w dniu 28 listopada 2017 r. Sąd pominął dowód z przesłuchania strony pozwanej, zgodnie z wnioskiem pełnomocnika strony pozwanej wyrażonym w piśmie z dnia 20 września 2017 r.

W pierwszej kolejności, Sąd wskazuje na należyte umocowanie pełnomocnika strony pozwanej do zastępowania zarówno Zespołu Szkół (...) jak i Kolegium (...) Służb (...) w niniejszym procesie. Sąd uznał, że strona pozwana była należycie reprezentowana, albowiem czynności tej dokonała osoba działająca za pracodawcę stosownie do art. 3¹§ 1 k.p.

Z uwagi na to, że w dacie wniesienia powództwa (22.07.2015r.), powódka była jeszcze dyrektorem Kolegium (...) Służb (...) we W., wraz z odpowiedzią na pozew pełnomocnictwo dla radcy prawnego I. O., zostało prawidłowo udzielone przez Marszałka Województwa (...) C. P. (k. 44).

Wskazać bowiem należy, że zgodnie z art. 7 pkt 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz.U. 2008 nr 223 poz. 1458), czynności z zakresu prawa pracy za jednostki, o których mowa w art. 2, z zastrzeżeniem art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 2 i 3 oraz art. 10 ust. 2 i 3 wykonują: wójt (burmistrz, prezydent miasta), starosta, marszałek województwa w urzędzie jednostki samorządu terytorialnego – wobec pozostałych pracowników urzędu oraz wobec kierowników samorządowych jednostek organizacyjnych innych niż wymienione w pkt 1 i 2.

Następnie, po włączeniu Kolegium w skład Zespołu Szkół w dniu 01.10.2015r. i w dalszym ciągu podtrzymywaniu przez pełnomocnika powódki, że stroną pozwaną powinno być Kolegium (...) Służb (...) we W., z ostrożności procesowej w dniu 30.11.2015r. pełnomocnictwo procesowe zostało udzielone dla radcy prawnego I. O. również przez ówczesnego dyrektora Zespołu Szkół (...), w skład którego weszło Kolegium - J. B. (k. 154).

Poprzedzając merytoryczną ocenę roszczenia, w pierwszej kolejności, Sąd odniósł się do argumentacji pełnomocnika powódki, który podnosił, że strona pozwana w niniejszym postępowaniu powinna zostać oznaczona w następujący sposób: „Kolegium (...) Służb (...) we W. włączone do Zespołu Szkół (...) we W.” (oświadczenie pełnomocnika powódki k. 160). W ocenie Sądu, argumentacja pełnomocnika powódki nie zasługiwała na uwzględnienie.

Wskazać należy, że uchwałą Nr VII/53/15 Sejmiku Województwa (...) z dnia 26 lutego 2015 r., na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa oraz art. 62 ust. 5 w zw. z art. 5c pkt 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, z dniem 1 października 2015 r. włączono Kolegium (...) Służb (...) we W. do Zespołu Szkół (...) we W..

Wprawdzie, pozew w niniejszej sprawie w dniu 24 lipca 2015 r. został prawidłowo wniesiony przeciwko Kolegium (...) Służb (...) we W., nie mniej jednak, należy wyraźnie podkreślić, że w związku z włączeniem, w dniu 1 października 2015 r. Kolegium do Zespołu Szkół (...) we W., pracodawcą powódki z dniem 01.10.2015r. stał się Zespół Szkół (...) we W., składający się z trzech podmiotów: Szkoły Policealnej Służb (...) i Medycznych, Szkoły Policealnej Służb (...) i Medycznych dla Dorosłych oraz Kolegium (...) Służb (...) we W..

Stwierdzić zatem należy, że włączenie Kolegium do Zespołu Szkół doprowadziło do utraty przez tę jednostkę samodzielności prawno-organizacyjnej. W konsekwencji, legitymację bierną do występowania w charakterze strony pozwanej poczynszy od dnia 01.10.2015r. posiadał Zespół Szkół (...) we W..

W zaistniałej sytuacji, na podstawie art. 91 c§1 Karty Nauczyciela w zw. z art. 23¹ k.p. nastąpiło przejście dotychczasowego zakładu pracy na nowego pracodawcę, tj. na Zespół Szkół (...) we W..

Kolegium zostało wcielone w skład innej struktury organizacyjnej i z dniem 01.10.2015r. utraciło samodzielność prawną i organizacyjną.

Na powyższe wyraźnie wskazał Naczelny Sąd Administracyjny wyrażone w wyroku z dnia 14 czerwca 2017 r., sygn. akt II OSK 1756/16 (k.216a), w którym Sąd ten przyznał, że: w orzecznictwie sądowym wielokrotnie wyrażony był podgląd, iż likwidacja względnie przekształcenie szkoły, można uznać za przypadek szczególnie uzasadniony, o jakim mowa w art. 38 ust. 1 pkt 2 uprawniającym do odwołania nauczyciela ze stanowiska kierowniczego (por. np. wyrok WSA w Krakowie z dnia 25.02.2014 r., sygn. akt III SA/Kr 947/13...). W sytuacji, więc utraty bytu prawnego kolegium pracowników służb społecznych (lub utraty samodzielności prawnej czy organizacyjnej tej jednostki), nie sposób akceptować zasadność dalszego utrzymywania stanowiska kierowniczego (dyrektora) takiego podmiotu.

Wskazać zresztą należy, że Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznawał skargę kasacyjną Zarządu Województwa (...) od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we W. z dnia 15 kwietnia 2016 r. w przedmiocie rozpoznania skargi powódki na uchwałę Sejmiku Województwa o odwołaniu powódki ze stanowiska dyrektora Kolegium (...) Służb (...) we W.. Co istotne, w trakcie przesłuchania powódka wskazała, że znana jest jej treść uzasadnienia wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 czerwca 2017 r., sygn. akt II OSK 1756/16.

Z uwagi na fakt włączenia Kolegium (...) Służb (...) we W. w skład Zespołu Szkół (...) we W. uchwałą Sejmiku Województwa (...) z dnia 26.02.2015r. Nr VII/53/15, tutejszy Sąd postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 02.02.2016r. (k.161), na podstawie art. 194 §1 k.p.c. wezwał do udziału w sprawie w charakterze strony pozwanej Zespół Szkół (...) we W. – jako pracodawcę powódki.

A ostatecznie, ponieważ w dniu 30 marca 2017 r. Sejmik Województwa (...) podjął uchwałę Nr XXXII/1034/17 w sprawie całkowitej likwidacji Kolegium (...) Służb (...) we W. z dniem 30 września 2017 r., Sąd w punkcie II-gim sentencji wyroku umorzył postępowanie wobec Kolegium, bowiem na podstawie art. 355 §1 k.p.c. wydanie wyroku wobec tego podmiotu stało się zbędne.

Ponadto z przyczyn omówionych we wcześniejszych akapitach, Sąd na rozprawie w dniu 11 stycznia 2017 r., postanowił oddalić wniosek pełnomocnika powódki o wezwanie do udziału w sprawie Samorządu Województwa (...), jako następcy prawnego Kolegium (...) Służb (...) (k.254). Bowiem z chwilą włączenia Kolegium do Zespołu Szkół (...), Kolegium utraciło legitymację procesową do występowania w niniejszym postępowaniu w charakterze strony pozwanej, a uzyskał ją Zespół Szkół (...) – jako pracodawca powódki. I to wobec Zespołu Szkół zapadło merytoryczne rozstrzygnięcie tej sprawy w punkcie I-wszym sentencji wyroku. Nie ma żadnych podstaw prawnych do wzywania do udziału w sprawie „następcy prawnego Kolegium”, bo wszystkie obowiązki wobec pracowników Kolegium z chwilą włączenia Kolegium do Zespołu przejął Zespół Szkół – jak już wskazano powyżej, na podstawie art. 91 c§1 Karty Nauczyciela w zw. z art. 23¹ k.p.

Materialnoprawną podstawę roszczenia powódki o odszkodowanie stanowił przepis art. 69 k.p. w zw. z art. 45 § 1 k.p. W myśl art. 69 k.p. jeżeli przepisy oddziału I Rozdziału III Kodeksu pracy, tj. oddziału regulującego stosunek pracy na podstawie powołania nie stanowią inaczej, do stosunku pracy na podstawie powołania stosuje się przepisy dotyczące umowy o pracę na czas nieokreślony, z wyłączeniem przepisów regulujących tryb postępowania przy rozwiązywaniu umów o pracę oraz rozpatrywania sporów ze stosunku pracy w części dotyczącej orzekania o bezskuteczności wypowiedzeń i o przywracaniu do pracy. Art. 45 § 1 k.p. stanowi zaś, że w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, Sąd Pracy - stosownie do żądania pracownika - orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu - o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo odszkodowaniu.

Zgodnie z art. 70 § 1 zd. 1 k.p. pracownik zatrudniony na podstawie powołania może być w każdym czasie - niezwłocznie lub w określonym terminie - odwołany ze stanowiska przez organ, który go powołał. W myśl art. 70 § 1¹ k.p. odwołanie powinno być dokonane na piśmie. Stosunek pracy z pracownikiem odwołanym ze stanowiska rozwiązuje się na zasadach określonych w przepisach niniejszego oddziału, chyba, że przepisy szczególne stanowią inaczej (art. 70 §

1² k.p.). Odwołanie jest równoznaczne z wypowiedzeniem umowy o pracę. W okresie wypowiedzenia pracownik ma prawo do wynagrodzenia w wysokości przysługującej przed odwołaniem.

Uchwałą nr 823/V/15 z dnia 30 czerwca 2015 r. Zarząd Województwa (...) odwołał powódkę ze stanowiska dyrektora Kolegium (...) Służb (...) we W., w trybie natychmiastowym z dniem 30 września 2015 r.

Powódka kwestionowała przede wszystkim podstawę prawną dokonanego odwołania, wskazując, że przepisem prawa materialnego o podstawowym znaczeniu dla niniejszej sprawy jest § 27 rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 24 marca 2015 r. w sprawie kolegiów pracowników służb społecznych, który stanowi, że: D. kolegium publicznego odwołuje organ prowadzący, w porozumieniu z ministrem do spraw zabezpieczenia społecznego, w następujących przypadkach:

- 1) Złożenia przez dyrektora rezygnacji, za wypowiedzeniem;
- 2) Ustalenia negatywnej oceny pracy lub negatywnej oceny wykonywania zadań, dokonywanej w ramach sprawowanego nadzoru pedagogicznego;
- 3) Złożenia przez organ sprawujący nadzór pedagogiczny wniosku o odwołanie dyrektora, który uchyla się od usuwania stwierdzonych przez organ nadzoru uchybień.

Jak wynika z ustaleń Sądu poczynionych w niniejszej sprawie, wprawdzie Wojewódzki Sąd Administracyjny w dniu 15 kwietnia 2016 r. stwierdził nieważność zaskarżonej przez powódkę uchwały w całości, jednakże na skutek skargi kasacyjnej Zarządu Województwa Marszałka Województwa, wyrok ten został wyeliminowany z porządku prawnego, gdyż Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 14 czerwca 2017 r., sygn. akt II OSK 1756/16, uchylił zaskarżony wyrok i oddalił skargę powódki. W uzasadnieniu tegoż wyroku (którego treść Sąd przytaczał we wcześniejszych rozważaniach) NSA wskazał m. in., że nie było bowiem prawidłowe stanowisko sądu I instancji, iż kwestia odwołania dyrektora kolegium pracowników służb społecznych została w sposób wyczerpujący (całościowy) uregulowana w § 27 rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 24 marca 2005 r. w sprawie kolegiów pracowników służb społecznych. (...). Należy zauważyć, iż w art. 9f ustawy o systemie oświaty określone zostały normatywne podstawy funkcjonowania wskazanych kolegiów (...). W orzecznictwie sądowym wielokrotnie wyrażony był podgląd, iż likwidacja względnie przekształcenie szkoły, można uznać za przypadek szczególnie uzasadniony, o jakim mowa w art. 38 ust. 1 pkt 2 uprawniającym do odwołania nauczyciela ze stanowiska kierowniczego (por. np. wyrok WSA w Krakowie z dnia 25.02.2014 r., sygn. akt III SA/Kr 947/13...). W sytuacji, więc utraty bytu prawnego kolegium pracowników służb społecznych (lub utraty samodzielności prawnej czy organizacyjnej tej jednostki), nie sposób akceptować zasadność dalszego utrzymywania stanowiska kierowniczego (dyrektora) takiego podmiotu.

Tym samym, zdaniem Sądu nie zachodziły podstawy do kwestionowania stanu prawnego sprawy i stanowisko prezentowane przez powódkę nie było słuszne.

Nadto, powódka zarzucała, że jej odwołanie ze stanowiska dyrektora Kolegium nie zawierało uzasadnienia, co czyniło niemożliwym ustosunkowanie się merytorycznie do jego treści i jego kontrolę.

Ww. zarzut był również nieuzasadniony. Odwołanie stanowi wprawdzie szczególny sposób rozwiązania z pracownikiem stosunku pracy, jednak odwołanie dla swojej skuteczności nie wymaga uzasadnienia, jeżeli jest dokonane z zachowaniem okresu wypowiedzenia. W stanie faktycznym niniejszej sprawy, jak wynika z brzmienia uchwały Nr 823/V/15 powódka została odwołana ze stanowiska w dniu 30 czerwca 2015 r., jednak z zachowaniem okresu wypowiedzenia, który upływał w dniu 30 września 2015r.

W wyroku z dnia 27 kwietnia 2010 r., Sąd Najwyższy wskazał, że odwołanie pracownika ze stanowiska musi być dokonane w formie pisemnej, lecz nie musi zawierać przyczyny odwołania (art. 70 § 11 k.p.) (sygn. akt II PK 314/09). W uzasadnieniu Sąd argumentował, że aktualnie, co do umownego stosunku pracy, formę pisemną rozwiązania umowy i obowiązek wskazania pracownikowi jego przyczyny reguluje art. 30 § 3 i 4 k.p. Przepisy te jednak są wyłączone (art. 69

k.p.) przy stosunku pracy z powołania, gdyż przedmiot ich regulacji dotyczy art. 70 § 1¹ k.p. Zgodnie z tym przepisem odwołanie musi być dokonane w formie pisemnej, natomiast nie musi zawierać wskazania przyczyny odwołania. Podobnie orzekł Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 10 stycznia 2007 r., wskazując, że w oświadczeniu woli pracodawcy o odwołaniu pracownika, które jest równoznaczne z wypowiedzeniem umowy o pracę, zbędne jest wskazanie przyczyny uzasadniającej rozwiązanie stosunku pracy (sygn. akt III PZP 6/06, opubl. OSNP 2007/13-14/182).

Ponadto wyjaśnić należy, iż w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd ustalił, że wprawdzie na przełomie lutego i marca 2015 r. osoby kierujące Wydziałem (...) w Urzędzie Marszałkowskim planowały utworzenie dwóch stanowisk wicedyrektorów Zespołu Szkół (...) we W. po włączeniu Kolegium do Zespołu, jednak w tym czasie, żadna z nich nie miała wiedzy na temat faktycznej liczby osób zainteresowanych kształceniem w Kolegium od września 2015 r. Świadkowie M. M. (2) (wicedyrektor Wydziału (...) w Urzędzie Marszałkowskim), oraz J. W. (2) (dyrektor tego Wydziału) wskazali, że już po pierwszej rekrutacji, która miała miejsce w lipcu 2015 r. podjęli decyzję, że z uwagi na małą liczbę słuchaczy rozbudowywanie struktury organizacyjnej placówki, nie znajduje uzasadnienia. Tym samym, decyzja o nieutworzeniu drugiego stanowiska wicedyrektora zapadła ze względów ekonomicznych, a nie z powodów osobistych niesnasek pomiędzy J. B. a powódką. Okoliczność, że o tych planach wiedziała również powódka, nie może prowadzić do wniosku, że powódce obiecano określone stanowisko. Poza tym, nie uszło uwadze Sądu, że zeznania świadka J. B., w zakresie, w jakim wskazywała, że wystąpiła do D. Wydziału (...) o utworzenie stanowiska drugiego wicedyrektora, zostały uwiarygodnione poprzez treść jej pisma z dnia 7 lipca 2015 r. dołączonego do akt niniejszej sprawy przez stronę pozwaną w wykonaniu zobowiązania Sądu.

Nadto, przypomnieć należy, że dyrektor placówki posiada prawo swobodnego wyboru osoby, której powierzy funkcję wicedyrektora. Powódka sama przyznała, że J. B. nigdy nie obiecywała, że powierzy jej stanowisko wicedyrektora, zresztą ze strony powódki również nie było takich zapewnień wobec J. B..

Z tych względów, Sąd orzekł jak w punkcie I - szym sentencji wyroku i oddalił powództwo wobec Zespołu Szkół (...) we W..

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w punkcie III-cim sentencji wyroku, zgodnie z zasadą odpowiedzialności strony za wynik procesu. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym została ustalona na podstawie § 11 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (zastosowanie znajduje to rozporządzenie z uwagi na datę wniesienia pozwu – 22.07.2015r.). Zgodnie z tym przepisem, analizowanym przez przyzmat stanowiska wyrażonego w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 7 sierpnia 2002 r. (sygn. akt III PZP 15/02, opubl. L.) stawki minimalne wynoszą 60 zł także w sprawach o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę.

W pkt. IV-tym sentencji wyroku Sąd zaliczył koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa, gdyż powódka, jako pracownik była zwolniona od obowiązku ich poniesienia, z mocy art. 96 ust.1 pkt. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398).

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.